

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 10. august 2015
Kontor: Sikkerheds- og Forebyggelseskontoret
Sagsbeh: Casper Skibdal Vistrup
Sagsnr.: 2015-0030-3619
Dok.: 1673315

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 17 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. juli 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pind

/

Rikke-Louise Ørum Petersen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 17 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvad der ligger bag den meget strikse fortolkning af knivloven, hvorefter flere forhandlere af knive er blevet idømt bøde eller afventer retssager for at forhandle ulovlige knive, som beskrevet i artiklen ”Jægere i oprør: nu er din lommekniv ulovlig” fra Viborg Stifts Folkeblad den 9. maj 2015, og vil ministeren bekræfte, at intentionen med knivloven var at sætte en stopper for et våbenkapløb i natlivet og ikke at ramme almindelige mennesker, der er i besiddelse af en jagt- eller lommekniv, og som aldrig kunne drømme om at tage en kniv med på et diskotek?”

Svar:

Det fremgår af våbenlovens § 4, stk. 2, nr. 1, at justitsministeren kan udstede regler om forbud mod at indføre, erhverve, besidde, bære, anvende, overdrage eller overlade andre besiddelsen af bl.a. enhåndsbetjente foldeknive, der er konstrueret således, at de i normal stand kan foldes ud ved brug af én hånd.

Denne bemyndigelse er udnyttet i våbenbekendtgørelsens § 16, stk. 1, nr. 5, hvoraf det følger, at det er forbudt uden tilladelse fra politiet at erhverve, besidde, bære eller anvende enhåndsbetjente foldeknive, der er konstrueret således, at klingens i normal stand kan foldes ud ved brug af én hånd. Dette forbud gælder ikke kun, når kniven bæres/besiddes på offentlig tilgængelige steder, som f.eks. restauranter, diskoteker, værtshuse mv., men også når den bæres/besiddes på steder, hvortil der ikke er almindelig adgang (f.eks. en privat bopæl).

Bemyndigelsen i våbenloven til administrativt at forbyde bl.a. enhåndsbetjente foldeknive fik sin nuværende affattelse ved lov nr. 217 af 31. marts 2004. Forbuddet i våbenlovgivningen mod bl.a. besiddelse af enhåndsbetjente foldeknive har imidlertid eksisteret siden 1995.

Formålet med lovændringen i 2004 var at præcisere det tidligere gældende forbud mod ”enhåndsbetjente foldeknive (hurtigræksknive)”, således at det afgørende for bedømmelsen af, hvornår en foldekniv er enhåndsbetjent, ikke eksempelvis skulle være brugerens fingerfærdighed eller fingerkræfter, men at kniven er konstrueret sådan, at klingens i normal stand kan foldes ud ved brug af én hånd. Af forarbejderne til lovforslaget fremgår, at baggrunden for forbuddet mod knive, der kan trækkes med en hånd, herunder springknive, faldknive, enhåndsbetjente foldeknive og butterflyknive bl.a. er, at knivklingen meget hurtigt kan fås frem, sådan at en mod-

stander overraskes af knivangrebet, og at kniven kan foldes ud med én hånd i lommen eller bag ryggen, mens den anden arm bruges til f.eks. at fastholde modstanderen. Der henvises nærmere til pkt. 4.1.3.3 og 4.1.3.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L97 af 26. november 2003 om forslag til lov om ændring af våbenloven fra 2003. Endvidere fremgår det af forarbejderne, at baggrunden for den strafskærpelse, som blev gennemført bl.a. i forhold til enhåndsbetjente foldeknive i forbindelse med lovændringen i 2004, var det forhold, at denne type knive let kan medbringes uden for bopælen, ligesom besiddelsen i sig selv indebærer en risiko for, at kniven anvendes ved voldskriminalitet – også på bopælen, jf. pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det har imidlertid vist sig, at det i praksis kan give anledning til vanskeligheder at vurdere, om der på baggrund af konstruktionen er tale om en enhåndsbetjent foldekniv.

Justitsministeriet har på denne baggrund anmodet Rigsadvokaten og Rigspolitiet om at bidrage med viden om og indstilling til en justering af reglerne, herunder hvorvidt det er muligt at præcisere det nuværende forbud.

For mig er det afgørende, at almindelige mennesker kan gå på jagt og tage på fisketur uden at bekymre sig om at overtræde våbenloven. Omvendt må og skal vi også sikre, at der ikke kommer farlige knive i omløb f.eks. i natlivet. Det gælder om at finde en fornuftig balance mellem disse hensyn.

Jeg er meget optaget af at finde den rigtige løsning, men det kræver, at sagen undersøges ordentligt. Det er Justitsministeriet nu i gang med at gøre sammen med Rigsadvokaten og Rigspolitiet.